

καταπονεί τὴν ἀντοχὴν τῆς γλουτένης, ἥτις τελικῶς ὑποκύπτει εἰς τὴν πίεσιν τοῦ ἐκλυομένου διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ τὸ ἀφήνει νὰ διαφύγῃ προώρως ἐκ τῆς ἄρτομάζης με ἀποτελεσμα τὸν μειωμένον ὄγκον καὶ γενικώτερον τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ λαμβανομένου ἄρτου. Βεβαίως διὰ τῆς ἐφαρμοζομένης ὑπὸ τῆς ἐξελιγμένης ἀλευροβόμηχανίας ὑδροθερμικῆς προπαρασκευῆς τοῦ σίτου (κοντισιοναρίσματος) ἐπέρχεται βελτίωσις τῆς συνεκτικότητος τῆς γλουτένης με παράλληλον διατήρησιν τῆς κακῆς ἐλαστικότητος αὐτῆς, παρὰ τοῦτο ὅμως δὲν θεραπεύεται πλήρως ἢ εὐπάθειά τῆς ὥστε νὰ ἀποκλείεται τελείως ἢ ἀνωτέρα πρόωρος κάμψις τῆς ἀντοχῆς τῆς.

4. Τὰ πρωτεολυτικά φυράματα, ἅτινα ἀφθονοῦν εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς σίτους διευκολύνονται εἰς τὴν διαλυτικὴν των δρᾶσιν ἐπὶ τῆς γλουτένης, ὅταν παρατείνεται ἐπὶ πολὺ ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς τῆς ὑγρᾶς ἄρτομάζης ἀπὸ τῆς παρασκευῆς τῆς μέχρι τῆς ἐψήσεως. Τὸ κοντισιονεὶρ περιορίζει βεβαίως τὴν δρᾶσιν αὐτῶν χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὴν ἀναχαιτίξῃ πλήρως. Ἐπομένως ὁ παράγων χρόνος εἶναι ἐκ τῶν κυρίων αἰτίων τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου ἐνῶ ἀντιθέτως ἢ συνιόμενις αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς πρωτεολυτικῆς δράσεως, πάντοτε ἀποβαίνει ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχοῦς ἄρτοποιήσεως.

5. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μεσεντερικοῦ βακίλλου καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ γνωστὴ ἀσθένεια τοῦ ἄρτου ὑποβοηθεῖται ἐπίσης διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς ἄρτοποιήσεως. Οὗτος ἄρχεται ἀναπτυσσόμενος ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἄρτομάζης καὶ προχωρεῖ περαιτέρω κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἄρτου καὶ τὴν μετὰ τὸν ἐκκλιβανισμόν ἀποθήκευσιν αὐτοῦ, ὥστε ἡ ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς προσβολὴ τοῦ ἀπαίτη ἱκανόν χρόνον. Ἡ παράτασις

ἐπομένως τοῦ χρόνου τῆς ἄρτοποιήσεως ὑποβοηθεῖ τὴν ἀνάπτυσιν τοῦ βακίλλου. Ἐὰν ἡ διὰ προζύμης ἄρτοποιήσις ἐπεκράτησε νὰ θεωρηθῆται ὡς ἀνασταλτικὴ τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν παραλλήλως ἐμφανιζομένην γαλακτικὴν ζύμωσιν καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτου δημιουργίαν δξύνου περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ μεσεντερικὸς βακίλλος καταστρέφεται. Ἡ δημιουργία ὅμως δξύνου περιβάλλοντος εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων ἀπλῶν μέσων.

Πέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς πλευρᾶς ἀντενδείξεων τῆς βραδείας αὐτῆς μεθόδου ἄρτοποιήσεως, ὑφίστανται καὶ ἄλλοι σημαντικοὶ ἐπιβλαβεῖς λόγοι, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Καταπόνησις τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐπιβαλλομένης νυκτερινῆς ἐργασίας πρὸς σχηματισμὸν τῶν προζυμῶν καὶ ἡ ἐλλειψὶς ἐπαρκοῦς ἐπιβλέψεως του.

2. Ἀδυναμία ρυθμίσεως τῶν διαδοχικῶν ἐργασιῶν τῶν ἄρτοποιήσεων, λόγῳ τοῦ ὑφισταμένου κινδύνου ὑπερωριμάνσεως τῶν προζυμῶν καὶ τῶν ἄρτομαζῶν. Ὡς ἐκ τούτου, ἐμπλεκομένης χρονικῶς τῆς παρασκευῆς τῆς μιᾶς ἄρτομάζης με τὴν ἄλλην, ἔχομεν βεβιασμένην καὶ ἀπρόσεκτον ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας με ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἄρτου.

3. Χρησιμοποίησις πολλῶν σκευῶν (μπουγιέται κ.λ.π.) ἐξ οὗ δυσχεραίνει διὰ τὴν τήρησιν ἀπολύτου καθαριότητος. Γενικῶς τὸ ἀνόμαλον τῆς ἐργασίας, ἰδίᾳ κατὰ τὴν νύκτα, παρεμποδίζει τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τῶν κανόνων καθαριότητος καὶ ὑγιεινῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἅτινα ἀποβαίνουν ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ποιότητος τοῦ παρασκευαζομένου ἄρτου ἡρευνᾷ τοὺς